

عنوان مقاله:

تحلیل ماهیت و قلمرو قراردادی شدن آیین دادرسی کیفری در حقوق ایران

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی آزاد، دوره 13، شماره 48 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مراد شمولى - دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

محمدرضا شادمان فر - استادیار و عضو هیات علمی حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

رویکرد سنتی حقوق کیفری به دلایل متعدد حقوقی، جرم شناسانه، مدیریتی و غیره با تغییرهای بنیادین مواجه شده است. قراردادی شدن حقوق کیفری از اصلی ترین این تغییرها است که بر اساس آن اراده یکی از طرفین دعوی کیفری یعنی بزه دیده به رسمیت شناخته شده و با قائل شدن نقش فعال و پویا برای وی در صورت احراز شرایطی در فرایند تعیین سرنوشت دعوی کیفری مداخله نمایند. حمایت از بزه دیده یکی از اصلی ترین هدف عدالت کیفری به شمار می آید. در این میان قراردادی شدن حقوق کیفری با قائل شدن نقش فعال برای بزه دیده در فرایند کیفری، در تحقق هدف عدالت کیفری جایگاه ویژه ای دارد. بر این اساس نقش بزه دیده در ادامه یا توقف دعوی کیفری، چگونگی اجرای پاسخ ها اثرگذار است. این راهبرد در سراسر فرایند کیفری دارای جلوه های گوناگونی است که نقش بزه دیده در آنها نمایان است. در حقوق ایران هم می توان رد پای قراردادی شدن را در قوانین و مقررات کیفری مشاهده نمود و در واقع، برخی جلوه های تحقق عدالت توافقی در قوانین و مقررات کیفری از جمله قانون مجازات اسلامی و قانون آیین دادرسی کیفری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

بزه دیده، قراردادی شدن، حقوق کیفری، مجازات های اصلی، آیین دادرسی کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1274488>

